

foc i lloc

L'óssa

De la mort a trets d'una óssa a l'onada crítica per l'assassinat de George Floyd

DELFI ROCA

Quina paradoxa! L'altre dia van matar a trets una óssa a l'Arieja. Paral·lelament s'està tramitant la demanda per tal que Festes de l'Ós del Pirineu siguin declarades per l'UNESCO Patrimoni Cultural Immaterial. Endemés, l'onada crítica creada arran de l'assassinat del maurat George Floyd als EUA ha provocat des de la retirada d'estàtues de notables esclavistes fins a retirades d'obres audiovisuals, en creure que, amb els vents que corren avui dia, no són políticament correctes.

Però quina relació poden tenir aquests fets entre ells? Molta, com veurem tot seguit. En realitat, són fruit de dos mons, ben diferents, que conviuen l'un al costat de l'altre. En un s'està a favor de l'exterminació dels animals totèmics del Pirineu; s'és capaç d'anar a buscar una óssa i matar-la per treure's la mala sang, i semblar un mascle alfa davant els altres escopetaires; es creu que el ball de l'óssa és una d'aquelles tradicions per les quals val més matar un home que perdre-la; es pensa que els humans de pell fosca, llavis grossos i nas aixafat són inferiors a un altre humà de pell clara, llavis primos i nas esmolat; sembla natural que l'humà blanc exploti l'humà negre

com a font d'energia per produir productes amb el mínim cost possible; vaja, que s'està del costat dels humans que fomenten la sisena extinció, defensen la violència, el masclisme, el sexisme, l'alcoholisme i el racisme. En l'altre, en canvi, es vol viure, i conviure, en un entorn naturalment equilibrat; es creu que l'ésser humà ha de viure en harmonia amb el medi, no per sobre, sota o fora d'aquest; es vol respectar el dret a la diversitat cultural; es creu que s'han d'erradicar les creences imaginades i acceptades que sustenten el patriarcat, la injustícia social, el sexisme i la violència; vaja, que s'està del costat dels humans que fomenten una societat més equitativa, justa, interdependent, sostenible ambientalment i solidària socialment. Ara, si ens centrem en els balls de l'óssa, es poden veure com una farsa tradicional que repetim cada any, o com l'escenificació d'uns valors que fa temps vam erradicar. Sí, oi?. L'amo, els mossos, la dona fina digna del senyor, la minyona a qui se li pot tocar el cul, l'alcohol, les armes de foc i l'animal mort componen un quadre que avui dia s'hauria d'explicar molt i molt bé, al públic, que és quelcom de l'antigor. Suposo.